

гари на едно ниско, гърбаво човѣче, което тичаше около пѣтниците и чевръсто разпѣтваше, кой на кѣде желае да пѣтува, — намѣри и приготви за насъ два коня.

Троцки, наистина, отъ редъ години минаваше за „началникъ“ на движението отъ Чамъ-кория.

Названието Троцки не бѣ сѣщинското име на човѣка, а нѣкой шегобиецъ бѣ му прикачилъ за подобивъ славното име на руския революционеръ.

Българинътъ коняръ изъ планинитѣ не протестираше противъ тая, шегата и бързо се отзоваваше на запитванията.

Два коня бѣха приготвени отъ Троцки за багажа ни.

На сутрината едно момче, около 15 годишно, отъ околнитѣ села, наето отъ него, ни поведе въ 3 часа къмъ планината. Бързо забихме презъ високата борова гора по хубавия гладъкъ пѣтъ и не изходили още два километра, отзовахме се предъ царския дворецъ на р. царска Бистрица. На завоя на пѣтя четемъ надписъ: *до двореца Ситняково 5 км. до върхъ Чадъръ тепе и долината на Марица 8 километра, до Мусала по р. Бистрица 12 километра*. Посъветвахме се и решихме да минемъ по хубавия пѣтъ за двореца Ситняково, да продължимъ до третия дворецъ Саржгйолъ, да навлѣземъ въ прекрасната долина на Марица и като изходимъ нейнитѣ езера по върха ѝ, да се изкачимъ на Мусала (2924 м. в.).

Пѣтътъ вие, като змия нагоре по планината; ние се изкачваме, времето бѣ приятно (августъ), издигаме се сѣ по-нагоре и по-нагоре, но още никаква гледка нѣмаме, защото високата борова гора грижливо закрива очитѣ ни.